

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Giselbertus dux eadem expectatione tenebat
 Henricum promissis lactans, ut si eius auxilium
 regem sororium suum, hoc est, cuius germanam ten-
 ret coniugem, vinceret, sibi coronam vendicaret, debi-
 tam generi, quod Frācorum sanguine gloriaretur. Ne-
 alia spes fouebat Euerhardum: qui & ipse rege vi-
 cogitabat, Henrico Giselbertoq; contemptis, sui se-
 tionem habiturum: recordabatur enim regem Conradum
 fratrem: hoc autem blanditiā vxoria exaudita, prodi-
 bant pauld ante mortem eius. Cum enim gremio for-
 ret vxorem: Gratulare, inquit, nunc in sinu comitis
 proximo gauisura in amplexu regis. Itā tres conspira-
 tores, pro se quengq; vna spes fouebat. Rex omniū ge-
 nus, habebat non contemptibiles copias, quibus fideba-
 Hermannum Sueuorum ducem, fratremq; eius Viti-
 Conradumque, quem pro insigni circumspectione cog-
 nominauere Sapientem: qui etsi proxima affinitate
 Euerhardo iungeretur, potiozem tamen omni propin-
 quitate duxit fidem. Henricus autem regis germani
 spe magna sublatu, in loco qui dicitur Salueldia, pro-
 cerum suorum egit conuentum: is est in media Tur-
 gia, quātum obsequuta est Saxonibus: ibique con-
 uio & singulari comitate pertractans, multos sibi fa-
 deuinctissimos, muneribusq; cōciliabat alios, prout mo-
 res cuiusq; & fortunā interpretabatur: magnosq; ag-
 ne perarmato, contendit cum expeditis in Lotharing-
 am: ibiq; Euerhardus arma sua coniunxit Giselberti
 Viribus vndiq; cōparatis, mouerūt in regē. Audiuit re-
 friuolā trium in se conspirationē: & initid quidem in-
 credidit fratrem & sororium, nulla vnquam à se aff-
 ctos iniuria, in se ducere. Vbi autem certior factus est

contra
 tibus.
 torem.
 vrbem
 co: sea

Vxones t
 affunt i
 tium. I
 angeba
 gia non
 neret q
 armis i
 equo de
 illius ac
 bus ad
 mana d
 stabant
 ripa lac
 ci in m
 pias diu
 se verte
 pauore
 Erant i
 Hoc L
 presidu
 vulnere
 terat in
 vir prin
 cio in d

contractis vndiquè copijs, obuiam proficiscitur venientibus. Spem constituerat in Deū innocentia propugnatorem, vindicemque mala voluntatis. Venerat rex ad urbem Tretmont, nunc Tremoniam, ea paruit Henrico: sed armis regis coacta est illi cedere.

CAPVT XVII.

VEntum erat ad Rhem ripam, & cum de hostiū vicinitate necdū cōpertum esset, audaciū Saxones traiecerunt: Vix ripam alteram tetigēre, ecce assunt improuisi hostes, vix permittentes armandi spatium. Rex conspiciatus ab altera ripa suorum periculū, angebatur supra modum, quodd ad traſciendum nauigia non adessent: cauerat enim hostis. Igitur cum cer-neret quo in loco res suorum, qui traiecerāt, essent, nec armis illos tueri posset, aliud quasiuit praesidium: nam equo desiliens, sacra lanceam, quam diximus patrem illius accepisse ex Burgundo, venerabundus flexis genibus adorabat, de caelo suis postens auxilium, quādo humana defecerunt praesidia. Idem fecerunt qui proximi stabant, exemplum regis sequuti. Saxones in altera ripa laceffere potiū hostem quā pugnare poterāt, pauci in multos: itaque tenues quas habuere equitum copias diuisere, vt medium hostem incertum facerēt quod se verteret. Conspēcta est virtus auxiliatrix de super: nā pauorem hostibus iniecit vt fugerent, nescientes quid. Erant inter Saxones qui Gallicè sonarent, Fuge, fuge. Hoc Lotharingi à socijs proclamari arbitrati, fuga praesidium quasiērunt. Henricus regis germanus graui vulnere accepto in brachio, quod anno vix integro poterat integrari, & ipse in fugam vertitur. Interea erat vir primarius in exercitu regis, qui misso celerrimè nūcio in ditionem Henrici, huius victoriae famam iussit di-